

1. И было после того: у Авессалома, сына Давидова, [была] сестра красивая, по имени Фамарь, и полюбил ее Амнон, сын Давида.

УПО: І сталося по тому, мав Авесалом, син Давидів, уродливу сестру, а ім'я їй Тамара. І покохав її Амнон, син Давидів.

KJV: And it came to pass after this, that Absalom the son of David had a fair sister, whose name was Tamar; and Amnon the son of David loved her.

2. И скорбел Амнон до того, что заболел из-за Фамари, сестры своей; ибо она была девица, и Амнону казалось трудным что-нибудь сделать с нею.

УПО: І вболівав Амнон так, що він аж захворів через свою сестру Тамару, бо вона була дівчина, і Амнонові здавалося трудно щось їй зробити.

KJV: And Amnon was so vexed, that he fell sick for his sister Tamar; for she was a virgin; and Amnon thought it hard for him to do anything to her.

3. Но у Амнона был друг, по имени Ионадав, сын Самая, брата Давидова; и Ионадав был человек очень хитрый.

УПО: А Амнон мав товариша, а ім'я йому Йонадав, син Шім'ї, Давидового брата. І Йонадав був чоловік дуже хитрий.

KJV: But Amnon had a friend, whose name was Jonadab, the son of Shimeah David's brother: and Jonadab was a very subtil man.

4. И он сказал ему: отчего ты так худеешь с каждым днем, сын царев, --не откроешь ли мне? И сказал ему Амнон: Фамарь, сестру Авессалома, брата моего, люблю я.

УПО: І він сказав йому: Чого ти, царевичу, такий марний щоранку? Чи ж не розповіси мені? І сказав йому Амнон: Я кохаю Тамару, сестру брата свого Авесалома.

KJV: And he said unto him, Why art thou, being the king's son, lean from day to day? wilt thou not tell me? And Amnon said unto him, I love Tamar, my brother Absalom's sister.

5. И сказал ему Ионадав: ложись в постель твою, и притворись больным; и когда отец твой придет навестить тебя: скажи ему: пусть придет Фамарь, сестра моя, и подкрепит меня пищею, приготовив кушанье при моих глазах, чтоб я видел, и ел из рук ее.

УПО: І сказав йому Йонадав: Ляж на ложі своєму, і вдавай хворого. А коли прийде твій батько, щоб побачити тебе, то скажи йому: Нехай прийде сестра моя Тамара, і нехай підкріпить мене хлібом, і нехай зробить на моїх очах ту їжу, щоб я бачив та їв із руки її.

KJV: And Jonadab said unto him, Lay thee down on thy bed, and make thyself sick: and when thy father cometh to see thee, say unto him, I pray thee, let my sister Tamar come, and give me

meat, and dress the meat in my sight, that I may see it, and eat it at her hand.

6. И лег Амнон и притворился больным, и пришел царь навестить его; и сказал Амнон царю: пусть придет Фамарь, сестра моя, и испечет при моих глазах лепешку, или две, и я поем из рук ее.

УПО: І поклався Амнон, і вдавав хворого, а цар прийшов побачити його. І сказав Амнон до царя: Нехай прийде сестра моя Тамара, і нехай спече на моїх очах два млинці, і я попоїм з її руки.

KJV: So Amnon lay down, and made himself sick: and when the king was come to see him, Amnon said unto the king, I pray thee, let Tamar my sister come, and make me a couple of cakes in my sight, that I may eat at her hand.

7. И послал Давид к Фамари в дом сказать: пойдя в дом Амнона, брата твоего, и приготовь ему кушанье.

УПО: І послав Давид до Тамари, до дому, говорячи: Іди до дому твого брата Амнона, і приготов йому їжу.

KJV: Then David sent home to Tamar, saying, Go now to thy brother Amnon's house, and dress him meat.

8. И пошла она в дом брата своего Амнона; а он лежит. И взяла она муки и замесила, и изготовила пред глазами его и испекла лепешки,

УПО: І прийшла Тамара до дому свого брата Амнона, а він лежить. І взяла вона тіста, і замісила, і приготувала на очах його, та й спекла млинці.

KJV: So Tamar went to her brother Amnon's house; and he was laid down. And she took flour, and kneaded it, and made cakes in his sight, and did bake the cakes.

9. и взяла сковороду и выложила пред ним; но он не хотел есть. И сказал Амнон: пусть все выйдут от меня. И вышли от него все люди,

УПО: І взяла вона сковорідку, і виложила перед ним, та він відмовився їсти. І сказав Амнон: Випровадь від мене всіх людей. І повиходили від нього всі люди.

KJV: And she took a pan, and poured them out before him; but he refused to eat. And Amnon said, Have out all men from me. And they went out every man from him.

10. и сказал Амнон Фамари: отнеси кушанье во внутреннюю комнату, и я поем из рук твоих. И взяла Фамарь лепешки, которые приготовила, и отнесла Амнону, брату своему, во внутреннюю комнату.

УПО: І сказав Амнон: Принеси їжу до кімнати, і я з'їм із твоєї руки. І взяла Тамара млинці, що приготувала, та й принесла своєму братові Амнонові до кімнати.

KJV: And Amnon said unto Tamar, Bring the meat into the chamber, that I may eat of thine hand. And Tamar took the cakes which she had made, and brought them into the chamber to Amnon her brother.

11. И когда она поставила пред ним, чтоб он ел, то он схватил ее, и сказал ей: иди, ложись со мною, сестра моя.

УПО: І вона принесла до нього, щоб їв, а він схопив її, та й сказав до неї: Ходи, ляж зо мною, моя сестро!...

KJV: And when she had brought them unto him to eat, he took hold of her, and said unto her, Come lie with me, my sister.

12. Но она сказала: нет, брат мой, не бесчести меня, ибо не делается так в Израиле; не делай этого безумия.

УПО: А вона йому відказала: Ні, брате мій, не безчесть мене, бо не робиться так в Ізраїлі! Не роби цієї гидоти.

KJV: And she answered him, Nay, my brother, do not force me; for no such thing ought to be done in Israel: do not thou this folly.

13. И я, куда пойду я с моим бесчестием? И ты, ты будешь одним из безумных в Израиле. Ты поговори с царем; он не откажет отдать меня тебе.

УПО: І куди я понесу свою ганьбу? А ти станеш, як один із мерзотників в Ізраїлі. Ти переговори з царем, і він не відмовить віддати мене тобі...

KJV: And I, whither shall I cause my shame to go? and as for thee, thou shalt be as one of the fools in Israel. Now therefore, I pray thee, speak unto the king; for he will not withhold me from thee.

14. Но он не хотел слушать слов ее, и преодолел ее, и изнасиловал ее, и лежал с нею.

УПО: Та він не хотів слухати її голосу. І був він сильніший від неї, і збезчестив її, і лежав із нею...

KJV: Howbeit he would not hearken unto her voice: but, being stronger than she, forced her, and lay with her.

15. Потом возненавидел ее Амнон величайшею ненавистью, так что ненависть, какою он возненавидел ее, была сильнее любви, какою имел к ней; и сказал ей Амнон: встань,

уйди.

УПО: І по цьому дуже зненавидів її Амнон великою ненавистю, бо ця ненависть, якою він зненавидів її, була більша від любови, якою любив її. І сказав до неї Амнон: Уставай, іди собі...

KJV: Then Amnon hated her exceedingly; so that the hatred wherewith he hated her was greater than the love wherewith he had loved her. And Amnon said unto her, Arise, be gone.

16. И [Фамарь] сказала ему: нет, прогнать меня--это зло больше первого, которое ты сделал со мною. Но он не хотел слушать ее.

УПО: А вона відказав йому: Через це велике зло, по тому, що зробив ти зо мною, хочеш ще вигнати мене? Та він не хотів її слухати.

KJV: And she said unto him, There is no cause: this evil in sending me away is greater than the other that thou didst unto me. But he would not hearken unto her.

17. И позвал отрока своего, который служил ему, и сказал: прогони эту от меня вон и запри дверь за нею.

УПО: І покликав він юнака свого, слугу свого, та й сказав: Виженіть оцю від мене геть, і замкни за нею двері...

KJV: Then he called his servant that ministered unto him, and said, Put now this woman out from me, and bolt the door after her.

18. На ней была разноцветная одежда, ибо такие верхние одежды носили царские дочери-девицы. И вывел ее слуга вон и запер за нею дверь.

УПО: А на ній була квітчаста туніка, бо так завжди вбиралися царські дочки, панни. І його слуга випровадив її назовні, і замкнув за нею двері.

KJV: And she had a garment of divers colors upon her: for with such robes were the king's daughters that were virgins apparelled. Then his servant brought her out, and bolted the door after her.

19. И посыпала Фамарь пеплом голову свою, и разодрала разноцветную одежду, которую имела на себе, и положила руки свои на голову свою, и так шла и вопила.

УПО: А Тамара посипала попелом свою голову, а квітчасту туніку, що була на ній, роздерла, і поклала руку свою на голову свою, і все ходила та голосила...

KJV: And Tamar put ashes on her head, and rent her garment of divers colors that was on her, and laid her hand on her head, and went on crying.

20. И сказал ей Авессалом, брат ее: не Амнон ли, брат твой, был с тобою? --но теперь молчи, сестра моя; он--брат твой; не сокрушайся сердцем твоим об этом деле. И жила Фамарь в одиночестве в доме Авессалома, брата своего.

УПО: І сказав до неї брат її Авесалом: Чи брат твій Амнон був із тобою? А тепер, сестро моя, мовчи, брат же твій він! Не бери цієї речі до серця свого... І осіла Тамара, знівечена, у домі брата свого Авесалома.

KJV: And Absalom her brother said unto her, Hath Amnon thy brother been with thee? but hold now thy peace, my sister: he is thy brother; regard not this thing. So Tamar remained desolate in her brother Absalom's house.

21. И услышал царь Давид обо всем этом, и сильно разгневался.

УПО: А цар Давид почув про це все, і сильно розгнівався!

KJV: But when king David heard of all these things, he was very wroth.

22. Авессалом же не говорил с Амноном ни худого, ни хорошего; ибо возненавидел Авессалом Амнона за то, что он обесчестил Фамарь, сестру его.

УПО: І не говорив Авесалом з Амноном ні про добре, ні про зле, бо Авесалом зненавидів Амнона за те, що той збезчестив сестру його Тамару.

KJV: And Absalom spake unto his brother Amnon neither good nor bad: for Absalom hated Amnon, because he had forced his sister Tamar.

23. Чрез два года было стрижение [овец] у Авессалома в Ваал-- Гацоре, что у Ефрема, и позвал Авессалом всех сыновей царских.

УПО: І сталося по двох роках, і мав Авесалом стриження овець у Баал-Хацорі, що при Єфремі, і Авесалом закликав усіх царських синів.

KJV: And it came to pass after two full years, that Absalom had sheepshearers in Baalhazor, which is beside Ephraim: and Absalom invited all the king's sons.

24. И пришел Авессалом к царю и сказал: вот, ныне стрижение [овец] у раба твоего; пусть пойдет царь и слуги его с рабом твоим.

УПО: І прийшов Авесалом до царя та й сказав: Ось у раба твого стриження, нехай піде цар та раби його з твоїм рабом.

KJV: And Absalom came to the king, and said, Behold now, thy servant hath sheepshearers; let the king, I beseech thee, and his servants go with thy servant.

25. Но царь сказал Авессалому: нет, сын мой, мы не пойдем все, чтобы не быть тебе в

тягость. И сильно упрашивал его [Авессалом]; но он не захотел идти, и благословил его. УПО: І сказав цар до Авесалома: Ні, сину мій, не підемо ж ми всі, щоб не бути тобі на тяготу. І той сильно просив його, та він не хотів піти, але поблагословив його.

KJV: And the king said to Absalom, Nay, my son, let us not all now go, lest we be chargeable unto thee. And he pressed him: howbeit he would not go, but blessed him.

26. И сказал ему Авессалом: по крайней мере пусть пойдет с нами Амнон, брат мой. И сказал ему царь: зачем ему идти с тобою?

УПО: І сказав Авесалом: А як ні, нехай піде з нами брат мій Амнон! І сказав йому цар: Чого від піде з тобою?

KJV: Then said Absalom, If not, I pray thee, let my brother Amnon go with us. And the king said unto him, Why should he go with thee?

27. Но Авессалом упросил его, и он отпустил с ним Амнона и всех царских сыновей.

УПО: Та Авесалом сильно просив його, і він послав з ним Амнона та всіх царських синів.

KJV: But Absalom pressed him, that he let Amnon and all the king's sons go with him.

28. Авессалом же приказал отрокам своим, сказав: смотрите, как только развеселится сердце Амнона от вина, и я скажу вам: `порадите Амнона`, тогда убейте его, не бойтесь; это я приказываю вам, будьте смелы и мужественны.

УПО: А Авесалом загадав юнакам своїм, говорячи: Дивіться, як Амнон звеселіє на серці від вина, то скажу вам: Ударте Амнона! і ви вб'єте його. Не бійтеся, чи ж не я загадав вам? Будьте міцні та відважні!...

KJV: Now Absalom had commanded his servants, saying, Mark ye now when Amnon's heart is merry with wine, and when I say unto you, Smite Amnon; then kill him, fear not: have not I commanded you? be courageous, and be valiant.

29. И поступили отроки Авессалома с Амноном, как приказал Авессалом. Тогда встали все царские сыновья, сели каждый на мула своего и убежали.

УПО: І зробили Авесаломові юнаки Амнонові, як загадав був Авесалом. А царські сини повставали, і сіли верхи кожен на мула свого, та й повтікали.

KJV: And the servants of Absalom did unto Amnon as Absalom had commanded. Then all the king's sons arose, and every man gat him up upon his mule, and fled.

30. Когда они были еще на пути, дошел слух до Давида, что Авессалом умертвил всех царских сыновей, и не осталось ни одного из них.

УПО: І сталося, були вони ще в дорозі, а вістка прийшла до Давида така: Авесалом повбивав усіх царських синів, і не позосталося з них ні одного...

KJV: And it came to pass, while they were in the way, that tidings came to David, saying, Absalom hath slain all the king's sons, and there is not one of them left.

31. И встал царь, и разодрал одежды свои, и повергся на землю, и все слуги его, предстоящие ему, разодрали одежды свои.

УПО: І цар устав, і роздер шати свої, та й упав на землю, і всі слуги його стояли при ньому з роздертими шатами.

KJV: Then the king arose, and tare his garments, and lay on the earth; and all his servants stood by with their clothes rent.

32. Но Ионадав, сын Самая, брата Давидова, сказал: пусть не думает господин мой, что всех отроков, царских сыновей, умертвили; один только Амнон умер, ибо у Авессалома был этот замысел с того дня, как [Амнон] обесчестил сестру его;

УПО: І відповів Йонадав, син Шім'ї, Давидового брата, та й сказав: Нехай не каже мій пан: Усіх юнаків, царських синів, повбивали, бо помер тільки сам Амнон. Бо на наказ Авесалома це було вирішене від дня, як той збезчестив сестру його Тамару.

KJV: And Jonadab, the son of Shimeah David's brother, answered and said, Let not my lord suppose that they have slain all the young men the king's sons; for Amnon only is dead: for by the appointment of Absalom this hath been determined from the day that he forced his sister Tamar.

33. итак пусть господин мой, царь, не тревожится мыслью о том, будто умерли все царские сыновья: умер один только Амнон.

УПО: А тепер нехай мій пан цар не кладе на своє серце такого, говорячи: Усі царські сини повмирили, бо помер тільки сам Амнон.

KJV: Now therefore let not my lord the king take the thing to his heart, to think that all the king's sons are dead: for Amnon only is dead.

34. И убежал Авессалом. И поднял отрок, стоявший на страже, глаза свои, и увидел: вот, много народа идет по дороге по скату горы.

УПО: І Авесалом утік. А юнак вартівник звів свої очі й побачив, аж ось численний народ іде дорогою, що була за ним, від боку гори.

KJV: But Absalom fled. And the young man that kept the watch lifted up his eyes, and looked, and, behold, there came much people by the way of the hill side behind him.

35. Тогда Ионадав сказал царю: это идут царские сыновья; как говорил раб твой, так и есть.

УПО: І сказав Йонадав до царя: Ось прийшли царські сини, як слово раба твого, так сталося.

KJV: And Jonadab said unto the king, Behold, the king's sons come: as thy servant said, so it is.

36. И едва только сказал он это, вот пришли царские сыновья, и подняли вопль и плакали. И сам царь и все слуги его плакали очень великим плачем.

УПО: І сталося, як скінчив він говорити, аж ось поприходили царські сини, і піднесли свій голос та й плакали. А також цар та всі слуги його плакали вельми ревним плачем...

KJV: And it came to pass, as soon as he had made an end of speaking, that, behold, the king's sons came, and lifted up their voice and wept: and the king also and all his servants wept very sore.

37. Авессалом же убежал и пошел к Фалмаю, сыну Емиуда, царю Гессурскому. И плакал Давид о сыне своем во все дни.

УПО: А Авесалом утік, і пішов до Талмая, Амміхурового сина, царя гешурського. А Давид був у жалобі за сином своїм усі ті дні.

KJV: But Absalom fled, and went to Talmai, the son of Ammihud, king of Geshur. And David mourned for his son every day.

38. Авессалом убежал и пришел в Гессур и пробыл там три года.

УПО: А Авесалом утік, і пішов до Гешуру, і пробув там три роки.

KJV: So Absalom fled, and went to Geshur, and was there three years.

39. И не стал царь Давид преследовать Авессалома; ибо утешился о смерти Амнона.

УПО: І перестав цар Давид гніватися на Авесалома, бо він був зчасом потішений за Амнона, що помер.

KJV: And the soul of king David longed to go forth unto Absalom: for he was comforted concerning Amnon, seeing he was dead.